CANADIAN ORTHODOX MISSIONARY

ГОДЪ II. ВИННИПЕГЪ МАН. 15 ФЕВРАЛЯ 1927. Нр. 2.

Канадійскій Православный Миссіонеръ, Органъ Русской Православной Миссіи въ Канадѣ. Выходитъ 15-го и 30 го каждого мѣсяця.
Передплата $1.00 годъ.

Canadian Orthodox Missionary
'Oragan Russo-Greek Orthodox Mission in Canada.
Subscription $1.00 per Year.

Canadian Orthodox Missionary
643 Manitoba Ave. ......Winnipeg, Man.

МЫСЛѢ О ДОБРУ И ЗЛУ.

Люди, которыи не владѣютъ своимъ сердцемъ, еще меньше могутъ владѣти своимъ языкомъ.

Люди, которыи не могутъ завести миръ у своимъ сердцу, еще меньше могутъ завести миръ у обществѣ, съ которымъ живутъ.

Люди, которыи не могутъ видѣти свѣтъ у себѣ, еще меньше могутъ видѣти свѣтъ средѣ людей.

Люди которыи не могутъ участвувати въ чужой печалѣ, еще меньше могутъ участвовати въ чужой радости.

Держи всѣ предметы на достаточномъ разстояніи, только душу приближай къ Богу.

Если просипишь воду на огонь, что не будешь имѣти ни воды ни огня.

Если пожелаешь завладѣти чужимъ то свое опротиве и згубишь свое и чуже.

Если часто піешь за чуже здоровье скоро згубишь свое.

Если непрестанно считаешь чужи грошi, то все меньше будешь мати своихъ.

Если непрестанно считаешь чужіе грѣхи, твои будутъ умножатися.

Если ты днемъ плетешь, а ночью роспускаешь то що сплѣвъ, то николи не выплетешь.

Если днемъ строишь, а ночью разрушаешь, то николи не выстроишь.

Отъ сего: если молишься Богу, а дѣлаешь то, що есть зло предъ Богомъ, то николи не можешь свою душу довести до полного устроенія.

Е. А.

ПРОСВѢТИТЕЛЮ ГАЛИЦКОЙ РУСИ БЛ. ПАМЯТИ ОТЦУ ІОАННУ ГР. НАУМОВИЧУ.

Сто лѣтъ минуло, якъ войш
На небосклонѣ Галицкой Руси,
И блескомъ свѣтла вебудила народъ
До добробыту ведучи.

Тою дорогою былъ отецъ Іоаннъ.
Цѣле житя трудился,
Изъ тьмы неволѣ народъ выводилъ,
Щобъ въ одно тѣло лучился.

„Въ едности сила, слава народа
Въ едности крѣпне духъ въ наукѣ.
Тожь учись, трудись, трезвись мой сыну
Молись едному Богу въ Тройцѣ.

Своей наукой валилъ корчмища
Строилъ домы просвѣты,
Щобъ селянина, русску дитину
Вырвати въ неволѣ — сѣти.

Щобъ русску церковь освободити
Отъ еврейской опѣки
Щобъ ея обрядъ ублагороднити
Безъ западной домѣшки

И всѣ замыслы точно ты сповнялъ
И душу отдалъ за люди
Тому въ сю сотну, смерти рочницю
Отъ Руси сыновъ, слава да будеть.

За Твои труды окладаемъ
На Аскольдовой могилѣ,
Ты духомъ съ нами а мы съ Тобою
Молись о русской дитинѣ.

Щобъ она въ св. вѣрѣ возростала
Завѣты Божіи хранила
Щобъ Твое имя Іоанне
Во вѣки вѣчни славила.

Свящ. С. Д. Вербовый

ОТЪ РЕДАКЦІЙНОГО КОМИТЕТА КАН. ПРАВОСЛАВНОГО МИССІОНЕРА.

На своему засѣданью 10 - II. (27-I) 1927 г., котре отбулося при канцеляріи катедры епископа въ Виннипегу подъ предсѣдательствомъ Преосв епископа Арсенія. Редакційный Комитет ухвалилъ, щобы печатный органъ Канад. Правосл. Миссіонеръ", выходивъ що два тыжнѣ, а не мѣсячно, якъ до теперь. А позаякъ матеріальна сторона пресового фонда есть дуже слаба то выдавати не на 16 сторонъ, а только на 8 сторонъ, а коли фондъ побольшится, то на 12 сторонъ. При чему якъ можно больше помѣщати хроники а великіи статьѣ и дописи дѣлити на два або три числа. Отдѣлъ хроники поручаеся Всеч. о. Прокопію Марченко настоятелю св Мих. церкви въ Виннипегу, — а Всеч о. Архимандритъ Антоній якъ и до теперь завѣдуе кассу пресового фонда и переписку редакціи.

Адресъ Редакціи писати на:
643 Manitoba Ave. Winnipeg, Man.

Ред. Комитетъ

СТО ЛѢТНЫЙ ЮВИЛИЙ
ПАМЯТИ ВЕЛИКОГО ПРОСВѢТИТЕЛЯ ГАЛИЦКОЙ РУСИ
О. ИВАНА ГР. НАУМОВИЧА.

Надъ Галицкою селянскою стрѣхою, навиела чорная недоля темноты и піяньства. И галицко - русскій народъ, стоявъ надъ могилою душевнои и тѣлесной пропасти. Австрійскій бувшій урядъ, выкорыстувавъ хвилю недолѣ, а нехристи жиди, мовъ чорныи вороны начали насѣдати русскія села, та роэточувати не только тѣло, але и душу русского мужика. Страшніи то були часы. — Кто лишь натягнувъ на себе чорный жупанъ, той отрѣкався селянина — русского мужика або якъ его зъ горда звали — холопа — чи онъ посѣлавъ высшіи або низшіи школы.

Духовенство, котре пересякло уніею въ Римомъ, помагало правительству ополячувати русскій народъ вводити рѣжніи „ружаньцы" „набоженьства до сердца" „шкаплѣжи", котри легко вѣрніи нашіи братья якъ памятку тих чорныхъ днѣвъ русского народа задержали въ себе до нынѣшного дня, а подтримуэся тимъ же духовенствомъ Русская церковь приукрашалась въ то время чорными корчмищами (кабаками). А польская шляхта, указуюча на русску церковь, въ гордости кричала: Які твуй буґ в там будинку, такі в там".

Еще нынѣ, не одинъ може бачити ще побочь русской церкви черезъ дорогу — корчма або дворскій хлѣвъ на безроги.

И не було человѣка, не було души христіяньской, щобы стати провѣдникомъ для осиротѣлого русского народа, щобы вывести его въ тьмы и порабощеня або въ крайной мѣрѣ указати ему дорогу выхода.

Но Божое провѣдѣніе, не опускае крещеного народа русского, въ р.1826 посылае ему на помочь второго Мойсея въ подъ сельской орѣхе, отъ сельского учателя родился Иванъ Григоріевичь Наумовичъ. Тое дитя возростае середъ найтруднѣйшихъ обьставинъ, зважившии на се, що жалованье учителя после австрійской нормы не выносило больше 25 ріньскихъ-мѣсячне, около 10 доляровъ.

Зважившии на часы, где имя русина було тисячи разы больше ненавидженое, якъ нынѣ, но Иванъ, хотя середъ тихъ обставинъ переживъ свой молодый вѣкъ, особенно въ тогдашныхъ школахъ, онъ не только не стративъ але ублагороднивъ, вамоцнивъ на скрозь русского духа; укончивши духовный семинаръ, такъ якъ избравъ собѣ станъ священника, онъ розумѣвъ що яко священникъ, може найбольше причинитися до народной просвѣты середъ селяньства въ котрымъ всегда встрѣчаеся, при всякихъ нагодахъ. Кромѣ его золотоустыхъ проповѣдей, онъ уважае за каплію воды на велику скалу темноты и піянства, свой трудъ, онъ пише поучающіи статіи въ „Словѣ" въ „Галицкой Зорѣ" а въ концы издае за свои скудни средства „Науку" которая розходилалась въ 15. тысячь примѣрникахъ. —

И отъ тая „Наука" мовъ сильная гармата взрушуе не только селяньство, але и интелигенцію. Выходятъ на встрѣчу новіи силы о. Ивану, думають о вспольной роботѣ для просвѣщенія, отверезеня русского народа, „Наука" о. Ивана розрывае корчмы, а будуе читальнѣ, зсыпы збожя, кассы позычковіи. Селянинъ, котрый кромѣ податковои книжки не знавъ иншои, читае газету, и видить не только свои блуды, котріи старанно исправляе але видить весь свѣтъ мовъ въ зеркалѣ.

о. Іоаннъ заграбае интелигенцію, основуе Общество им. Михаила Качковского 1874 року, котре существуе до нынѣ и есть найбольшою твердынею въ галицко-русского народа на поли просвѣщенія.

За не утомленія труда русскій народъ выбравъ о. Іоанна въ послы краевого Сойма, а опосля и въ державную Думу, где не устрашимо боронивъ русскія права. Не только имя о. Іоанна дороге русскому народу въ Галичинѣ и Буковинѣ, але политичніи одиницѣ котри стояли при польско державномъ жолобѣ, робили роботу сепаратистичну на погибель нашого, якъ Варѣнскій, Франко, писали въ своихъ сочиненіяхъ

„Його заслуги дуже велики" — Но не плыло щастье золотою струею о. Іоанну. За его откровенность, за его труда, австрійскіи власти на доносъ римскихъ слугъ, выточили процесъ о „державну зраду" и осудили невинно дня 17 (29) іюля 1882 р. на 8 мѣсячну тюрьму. Тея зрада заключалась въ том, що о. Наумовичъ розъѣзджалъ по селах устроювавъ отчиты, открывавъ читальнѣ, закладавъ брацтва тверезости, а то было великимъ ударомъ для поляковъ и нѣмцевъ, що той народъ просыпляется, и не йде на слѣпо за всякого рода агентами нѣмецкоя державы але въ сознанію и просвѣщенію стремится до однoцѣльности, т. е сознае себе однымъ великимъ русскимъ народомъ.

О. Іоаннъ переселився въ Россію и тамъ яко ревѣдный миссіонеръ трудився на нивѣ Христовой до 1891 року — въ санѣ Протоіерея. Въ томъ роцѣ вырвала его смерть, и русскій народъ розлучився въ однымъ найбольшимъ своим Просвѣтителемъ тѣлесно але духъ его жіе и буде жити середъ насъ во вѣчни.

Не остань же и ты Канадійская Русь по задѣ другихъ, вспомни теплою любовію своего просвѣтителя въ сотую рочницю его смерти, розгляни его дѣла въ твою корысть и твоего поколѣния, занеси молитву щиру передъ престолъ Всевышнего, а памятаючи на его дивизъ: — **Молись, Учись, Трезвись, Трудись,** то дойдешь до славы и чести средѣ другихъ народовъ

Щобы тотъ ювелей отпраздновати належито, моимъ совѣтомъ есть для Васъ любимія Читатели выписовати творы бл. п. Іоанна Наумовича, которого Комитетъ основаный во Львовѣ при Обществѣ Качковского 14. Валова ул. издае, а они не только для Васъ но и для Вашихъ дѣтей, станутъ вельми полезными. Не булобъ грѣхомъ — еслибъ русскій народъ собравъ добро охотнія жертвы и если не поставити то хотя отновити, памятникъ на могилѣ Великого Просвѣтителя.

Свящ. С. Д. Верббовый

ИЗЪ ЖИЗНИ МИССІИ.

Преосв. Владыка Арсеній, — въ Януару и Февруару мѣсяцу одвѣдавъ православни парохіи въ провинціяхъ Онтаріо и Квебекъ. На нашь Новый Рокъ Владыка служивъ въ Торонто въ русской церквѣ, а 16 (3) Янурія въ Болгарской.

На Богоявленіе и въ недѣлю по Богоявленію Владыка служивъ въ Оттавѣ въ православной церквѣ. Проѣздом въ Нью Іоркъ на Соборъ православныхъ епископовъ, Владыка посѣтивъ свою парохію Watervliet штата Нью-Іоркъ, где его не забули за 24 рока и приняли, якъ свого родного батька. Въ продолженія трехъ днѣвъ Владыка тамъ служивъ и проповѣдувавъ

Въ Недѣлю 30 (17) Янв Владыка служивъ въ Нью Іорку въ Православномъ Соборѣ.

Повертаючи въ Канаду Владыка Арсеній служивъ въ Монтреальской православной церквѣ и Лашинѣ 6 Янв. (24 янв.) и къ 9 Янв. повернувъ въ Виннипегъ.

БЄ 12-ТА ГОДИНА „СМУТИ".

Друга розмова з червоним ґенералом. Що зробили оставші в Росії офіцири? — "Как прикажете драться? По Марксу іли по Сувор ову?" — Червоний генерал молиться перед іконою. — Що на те каже Троцький? — Критикують большевизм уже всі. — Відважний священик. — Ріжні зміни.

Російська загранична преса приносить цікаві описи другої розмови з Червоним ґенералом, котрий перебуває за кордоном. Зміст:

— Чому Ви офіцири не втікаете відтам?

— Ніколи не завдавайте такого питання русским офіцирам. Бо куди мали втікати і пощо? Щоби служити в чужих шпіонажах або політикувати за кордоном? Сеж власне був би сором для чесного офіцира. Дякуемо Боґу, що 90 проц. нас не втекло. Не думайте, що нам було "добре" під большевиками. Не пливали ми в маслі, пішовши на службу до них. Ой, ні. Ми там тяжко бідували. Але ми зробили на місци роботу для Росії. Ми вспіли переконати фанатиків комунізму, що армія й політика се дві зовсім инші річи, яких абсолютно не вільно лучити.

— Якже Ви сего доконали?

— Ми ждали нагоди. Кождий з нас мав приділеного до себе "архангела", комуніста, котрий ока з нас не спускав. Мав такого і я. Отож перед битвою мій "анхангел" робить віче в армії і кричить про "буржуазію"! І без кінця цитуе Карла Маркса, Бакуніна і що хочете. А за той час вороже військо наступае. Я слухаю терпеливо. Колиж до мене звернувся той комісар з запитом, чи побідимо, я чемно запитав його:

— "Как прикажете драться? По Марксу іли по Суворову?" (Суворов був старий царський ґенерал. — Ред.)

На те комісар подивився на мене благаючими очима й відповів:

— "Как угодно, тільки побідіть"!

А ось другий випадок:

Старий ґенерал Раттель, начальник червоного штабу, мае звичай, молитися перед іконою Чудотворної Матери Божої Іверської і бити поклони, що розуміеться викликае обуренне комуністів. Мало того! Той червоний ченерал приняв навіть благословенство від патріярха, що вже до краю обурило Троцького, як предсідателя ревоенсовета. Троцький зачав "рос покати" проти нього. А ґенерал Ратель каже до Троцького:

— Лев Давидович! Не перешкоджуйте мені виконувати обовязки, які Ви самі на мене вложили.

— о есть, як? питае Троцький.

— Я весь час молюся до Господа Бога, щоб поміг мені роз бити Денікіна, а Ви мені палки в колеса ставите! дальше!"

Троцький розсміявся й відповів:

— Коли Ви, ґенерал, думаете, що се поможе, то молїться

Так помалу ломалося фанатизм безбожних комісарів. Не мало труру коштувало нас, щоб урядити похорони ґенерала Брусілова так, як ми урядили.

— Щож повинні робити ми на еміґрації?

Дальше буде.

ХРОНИКА.

Въ Нью Іорку на 72 ул. погорѣвъ греческій православный кафедральный Соборъ.

Украинскіи газеты писали чи то погрѣшно, чи нарочно, що погорѣвъ православный русскій Соборъ на 97 ул; але то неправда.

— — — — — — — —

По послѣдной статистицѣ количина вѣрующихъ по религіямъ представлена въ такихъ числахъ:

	миліоновъ
Всѣхъ Христіанъ	490
Евреевъ (жидов)	13
Магомеданъ	206
Язычниковъ (идолопоклонниковъ)	796 м.

— — — — — — — —

„Украинска радиньска влада" розогнала всѣхъ монаховъ изъ Кіево Печерской Лавры въ Кіевѣ и тѣмъ самымъ надругалась надъ историческим памятникомъ русской культуры, где Несторъ Лѣтописецъ трудився, где Антоній и Өеодосій насаждали вѣру Христову, где десятки тысячъ подвижниковъ, у току тысячи лѣтъ моллися о мирѣ всего мира

Така то свобода вѣры у украинской радинской власти

— — — — — — — —

ПЛАНЪ И ПРАГРАММА НАШОИ ПРАВОСЛАВНОИ МИСОІИ ВЪ КАНАДѢ ВЪ 1927.

Нашу чистую вѣру и тверду надѣю мусятъ украсити цвѣты любви, щоби всѣ узнали, що мы ученики Того, кто сказавъ: ,,заповѣдь новую даю вамъ, да любите другъ друга (Іоанн. 13-34). Тая любовь взаимная должна зъеднати всѣхъ насъ пастырей въ одну семью, связанную узами братства и единодушія. Тая любовь должна собрати во едино нашихъ вѣрныхъ разсѣянныхъ лютыми вовками раздора, сварокъ, ненависти и зробити такъ щобы въ множества увѣрувавшихъ было одно сердце и одна душа (Дѣян. 4 — 32).

Благоухающимъ ладаномъ любви треба изгнати смрадъ раздѣленія на ,,кацаповъ", ,,украинцѣвъ", карпаторовъ", бо во Христѣ нема ни Эллина ни Іудея, ни язычника, ни мужескаго пола ни женского, ибо всѣ едино во Христѣ Іисусѣ (Гал. 3-28). Истинная Церква Христова политики не знае и по національностямъ не раздѣляе; двери еи широко и однаково открыты для великороса, малороса, бѣлороса, червонороса, карпатороса, серба болгара, румуна, грека, сирійця, алеута, индіянина, и для всякого приходящаго, бо не національность спасае, а вѣра православная. По національности будь ты кто хочешь и тримай свое, и называй себе кѣмъ знаешь, только будь православнымъ. Конечна цѣль нашои программы — устроеніе царства Христова на землѣ съ дозволенными и заслуженными радостями жизнѣ тутъ и вѣчное блаженство на небесахъ.

Вспомогательными средства до выполненія той программы можемо указати слѣдуючи: Не чекати доки народ прійде до насъ, а идти у народъ и будити его отъ сна; отъ хаты до хаты, не жалуючи часу, треба розносити науку чисту и правдиву. Не чекати доки народъ насъ закличе на вѣче, а самымъ треба братись до роботы и скликати народни вѣча, на которыхъ и обговорювати всѣ справы нашои жизни и що треба робити, щобы поправити все то, що наши непріятелѣ намъ попсули коли мы спали. Закладати Читальни и заохочувати народъ до читанья пожиточнои литературы, щобы тѣмъ отвернути отъ яда неморальнои литературы, яку ширятъ помежь народъ вороги вѣры и моралѣ.

Запроваджувати школы, бодай недѣльни и взяти молодежь подъ свою опѣку, бо она загине у чужихъ рукахъ. Отворяти бурсы для молодежи, которая учится въ высшихъ школахъ по мѣстахъ и не маючи где склонити голову, у своихъ, иде до чужихъ и тамъ губитъ найдорожшій скарбъ свою вѣру и мораль.

Дѣла благотворенія треба проявляти при всякой нагодѣ — хорого навѣстити, печального утѣшити, несчастливого поддержати, сироту согрѣти любовію и вниманіемъ, старому и немощному дати руку помочи

Конче треба довести до цѣли розпочатое дѣло устройство сиротинця для пріюта сиротъ, щобы не дати ихъ у чужіи руки

Все то и есть планъ и программа нашои православнои Миссіи на сей 1927 годъ. Добре примиркуймо, напишимо на скрижаляхъ нашого сердца и съ Божою помочію выступаймо на роботу, кождый по способностямъ своимъ. Памятаймо, що кождый отъ насъ принявъ отъ Господина своего талант противъ силъ своихъ. Не закопаймо того таланта у землю! Памятаймо и на те, що только порядокъ и дисциплина могутъ облегчити нашъ трудъ и скорше довести до цѣли. Памятаймо, що кійждо отъ своихъ дѣлъ има или прославится или постыдится.

Памятаймо, що на теплъ ни холоденъ изверженся изъ устъ Божихъ (Отк. 3 — 16).

Е. А.

КАЛЕНДАРЬ НА ФЕВРАЛЬ

Стиль:
Ст. Нов. Дни

14 — 27 Нед. Мясопустная, Пр еп. Авксентія и Кирила уч. Славян. ут. Марк. 16, 9 20 Лит. 1-Кор 8. 8-9, 1-2, Ев. Маф. 25, 31-46.
15 — 28 П. Апостола Онисима
16 — 1 В. св. Муч. Памфула
17 — 2 С. св. Вмуч. Θеодора Тирона
18 — 3 Ч. св. Льва Римск.
19 — 4 П. Пр Льва еп. катол.
20 — 5 С. Пр Тимофея. св. Евстафія

21 — 6 Нед. Сыропустная; Пр. Петра и Афанасія ут. Лук. 24, 1 — лит Рим. 13. 11 — 14. 1 — 4 Ев. Маф. 14 — 21
22 — 7 П. Пр. Афанасія
23 — 8 В. Св. муч. Поликарпа
24 — 9 С. Обр. глав Іоанна Крест
25 — 10 Ч. Тарасія Архіеп. Конст.
26 — 11 П. Св Порфирія
27 — 12 С. Св. Прокопія

28 — 13 Н. 1 я вел. поста. Торжество Православія. Лук 24. 12 35, Лит Евр. 11. 24-26, 32 — 12, 1 — 2, и Прав. Рим. 16, 17 — 20, Ев Іоан. 1, 43-51 и пр. Маф. 18, 10 — 18.

ЖЕРТВЫ НА ПРЕСОВЫЙ ФОНДЪ "Канад. Правосл. Миссіонера" сложили въ Мусд-Жавъ, Саск.

Агафія Вербова	.50
Михаилъ Ивановичъ	.50
Яковъ Щербанъ	.50
Петро Кармазинюкъ	.50
Теодоръ Стецкій	.50
Василь Натуркач	.50
Иванъ Сороковскій	.25
Дмитро Коловій	.20
Марія Дутчакъ	.50
Михаилъ Несторъ	1 00
Юрій Несторъ	2 00
Всего	7.45

Соберали Марія Олійникъ и Агафія Вербова, — Всѣмъ Жертвователямъ складаемъ сердечное благодареніе.

РЕДАКЦІЯ

ПОДПИСНЫЙ ЛИСТЪ ПОЖЕРТВОВАНІЙ НА ПРІЮТЪ ДЛЯ СИРОТЪ — ДѢТЕЙ, УСТРАЕВАЕМЫЙ ЕГО ПРЕОСВЯЩЕНСТВОМЪ АРХІЕПИСКОПОМЪ КАНАДСКИМЪ АРСЕНІЕМЪ.

Викторъ Коноваловъ	$10.00
Максимиліанъ Гриневъ	1.00
Димитрій Лотоцкій	2.00
Георгій Васильевъ	1.00
Юліянъ Краснодубскій	1.00
Петръ Тарасовъ	2.00
Георгій Мухинъ	1.00
Иванъ Пугущатовъ	3.00
Георгій Никитюкъ	2.00
Анна Никитюкъ	1.00
Гр Салпаевъ	1.00
Петръ Константиновъ	1.00
Сергій Грековъ	4 00
Итого	30.00

ЖЕРТВЫ НА УСТРОЙСТВО СИРОТСКОГО ПРІЮТА на СИФТОНЪ Ман.

Отъ Женского Сестричества въ Watervliet, N.Y.	20.00
Собрано при цилуваню креста въ Watervliet, N. Y.	6.15
По подписному листу въ Монтреаль жертвовали О. Архимандритомъ Антоніемъ	30.00
собрано въ Нароль и Тонорѣ	15.00
Всего	$71.15

Всѣмъ жертвователямъ складаеся сердечная благодарность. Нехай Милосердный Господь наградить своими богатыми милостями и счастьемъ и здоровьемъ на многія лѣта!

КТО ТАКІЙ Р. САМѢЛО!

Въ русской газетѣ „Лемковщина" число 24 за 1926 годъ въ „Обманомъ далеко не зайдешь" помѣщена правдивая (бо дописователь близько знае Р. Самѣло), рекомендація за Р. Самѣла, который не перестае баламутити русскій народъ въ Канадѣ и на дальше провадитъ дальше борьбу. Пригадуючи на печальну эпоху „Филипповщины" и приравную до эпохи „Серафимовщины" дописователь каже: „Из вѣстного... Романа Самѣло, Филипповскій кропилъ такъ скрыто, что до теперь не извѣстно, коли и где Самѣло былъ проголошевъ Филипповскимъ попомъ. — Когда Филипповскій былъ въ санѣ архимандрита въ Виннипегѣ, Самѣло былъ прогибиційнымъ агентомъ, онъ заходилъ до знакомыхъ пьяневовалъ съ ними, а такъ ихъ не передавалъ властямъ.

О Филипповскимъ и его архимандритской митрѣ Самѣло говорилъ то, что въ газетѣ публично не можна писати. Нывѣ Самѣло главный защитникъ Филипповского въ Канадѣ.

Одного разу, Самѣло въ Виннипегѣ не малъ где переночовати. Онъ зналъ, что у шефера Василія Шишковского, якій ему часто давалъ гроши на вжеванья, есть левольверъ, Самѣло оскаржилъ Шишковского, его ночію арестовали, а Самѣло пошолъ спати до его постели.

Чи часомъ не для того онъ принявся за студію правъ, щобы самому себе защищати передъ судомъ, бо кто же изъ адвокатовъ прійме на себе грязну роботу боронити передъ судомъ тако „дорти мена"? На сей разъ доста.

ДР. ІВАН ОРОБКО
Лікар Хірург
207 Moser Ryder Bldg.
Edmonton — Alberta.

ФОТОГРАФІЮ СТАРУ
ХТО МАЄ
і хоче собі перобити на нову або відмалювати на великий портрет, то най пришле до нас, а ми зробим по низких цінах. Пишіть на адресу:
M. DUBCHAK
591 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

Нове Число
Вуйка уже готове!!! Пишіть!!!

ТАМ Є ЩОСЬ НОВОГО!!!
ДОСИТЬ СМІХУ І ГУМОРУ!!!
Оказові Числа по .10 центів!
Адрес: WUYKO Box 3598
WINNIPEG, MAN..

Увага Фармері Увага!
1. Визичаю гроші на 8 процент.
2. Продаю і купую землю.
3. Приймаю асекурацію всяку.
4. Продаю шифкарти на всі лінії.
5. Виробляю всякі земельні контракта.
За всякими інформаціями удавайтесь:
MR. ALEX S. SHANDRO
Box 2. Shandro, Alta.
Tel. R. 211.

LAVELL & ROSS
Адвокати, Солиситори, Публичні Нотарі
Телефон 4844 8 МекДугал Корт
Помешкання 31245 Едмонтон, Алта.